EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Opinió | | Actualitzat el 15/08/2021 a les 08:00

?Eudald Carbonell, lúcid

En una xerrada a la Sala Plana de l'Om, dins el cicle Travessa cap el 2022, després de repassar *Humanització o extinció: 10 conceptes d'espècie*, Eudald Carbonell va reflexionar sobre la consciència crítica de l'Homo Sàpiens,. En el col·loqui defensava que la socialització en la tecnologia és la manera més eficient dels humans d'adaptar-nos. La diversitat sorgeix a conseqüència de la deshumanització, amb discussions ètiques que es debaten per utilitzar les consciències. S'adona que hi ha una quantitat d'informació brutal, on també «els imbècils comuniquen. Per tant, estem fotuts». Cal protegir la consistència del que es diu, reflexionar i actuar, per créixer en un ambient de coneixement. Els fets passen a un ritme brutal i el temps entre les emergències i la socialització s'ha fos. La velocitat provoca canvis en la selecció històrica, per culpa nostra. El sistema de les civilitzacions ha marcat la història dels pobles. Filosòficament, s'explica per les jerarquies del poder i les estructures econòmiques, però sobretot per les qüestions lligades a la concentració del poder, que es produeix quan un grup es converteix en una classe extractiva. És a dir, que s'estructura de manera que utilitza els mecanismes del poder i els socialitza, des de l'aspecte judicial al de comunicació, per tal d'expandir-se a una escala brutal.

Carbonell va posar l'exemple de l'imperi romà, que es col·lapsa per la mala socialització en perdre la cohesió i s'acaba per culpa de les relacions socials de producció. Considera que la Segona Guerra Mundial socialitza definitivament la revolució industrial. Amb aquest ritme, la revolució cientificotecnològica, si no hi ha una bona socialització i una diagnosi encertada, tindrà un cost enorme semblant a la socialització del capitalisme. Si ara es fan les coses previsiblement amb el cul, es provocarà una situació semblant de pèrdua demogràfica al planeta, de grans dimensions. L'antropòleg es mostra rotundament contrari a la història acadèmica, que només serveix als professionals per poder viure i cobrar cada mes. «Sense conèixer el passat, no podràs viure el present, ni predir el futur». Això és mentida, afirma rotundament. «Sense identitat, no hi ha diversitat». Quan no ens podem reconèixer nosaltres, desapareixem. És així de senzill. El cas de Catalunya és clar; de minoria que estem en lluita, senzillament perquè no volem perdre la nostra identitat. No és un procés d'essencialitat filosòfica sinó d'ecologia històrica.